

си, и отиде въ градъ-тъ и казува на челоуѣцъ-тъ: Елате да видите челоуѣкъ, ^мкойто ми каза все що съмь сторила; да не бѣде той Христосъ? И тѣй излѣзохъ отъ градъ-тъ та идѣхъ къдѣ него.

31 А между това ученици-тъ му го моляхъ, и казувахъ: Учителю, ядѣ. А той имъ рече: Азъ имамъ ястіе да ямъ кое-то вы не знаете. За то думамъ ученици-тъ помежду си: Да ли нѣкой му донесе да яде? Казува имъ Исусъ: ^ѣМое-то ястіе е да струвамъ волѣхъ-тъ на оногова който мя е проводилъ, и да извършъ неговъ-тъ работъ. Не казувате ли вы, че още четири мѣсеца има, и жетва-та иде? Ето, казувамъ ви, подигнете очи-тъ си, и виждѣ нива-та, че ^ѣсѣ вече бѣлы за жетвъ. ^ѣИ който жьне зема заплатъ, и събира плодъ въ животъ вѣченъ, за да ся радватъ наедно и който сѣе и който жьне. Защото въ това нѣщо истинска е рѣчь-та: “Че другъ е който сѣе и другъ който жьне.” Азъ вы проводихъ да жьнете това въ което вы не сте ся трудили; други ся трудихъ, и вы влѣзохте въ тѣхный-тъ трудъ. И отъ тойзи градъ мнозина Самаряни повѣрувахъ въ него “поради думъ-тъ на женъ-тъ която свидѣтелствувахе: “Че ми каза всичко що съмь сторила.” И тѣй когато дойдохъ Самаряни-тъ при него, моляхъ му ся да остане при тѣхъ: и прѣбѣдъ тамъ два дни. И още по мнозина повѣрувахъ поради негово-то слово; А на женъ-тъ казувахъ: Ный не вѣруваме вече за твои-тъ думъ; понеже ^ѣсами чухмы, и знаемъ че тойзи е истиннъ Спаситель міра, Христосъ.

43 А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо и отиде въ Галилеѣхъ. Защото ^ѣсамъ си Исусъ свидѣтелствова че пророкъ въ ^ѣотечество-то си нѣма почестъ. И когато дойде въ Галилеѣхъ, пріяхъ го Галилеянитѣ, като бѣхъ ^ѣвидѣли всичко що стори въ Іерусалимъ въ праздникъ-тъ; ^ѣзащото и тѣ бѣхъ дошли на праздникъ-тъ.

46 И дойде Исусъ пакъ въ Канъ Галилейскъ, ^ѣдѣто направи водъ-тъ вино. И имаше нѣкой си царскый челоуѣкъ, на когото сынъ му бѣ боленъ въ Капернаумъ. Той като чу за Исуса че е дошелъ отъ Іудеѣхъ въ Галилеѣхъ, отиде при него, и моляше му ся да слѣзе и да исцѣли сына му; защото цѣше да умре. Тогази му рече Исусъ: ^ѣАко не видите знаменія и чудеса, не щете повѣрува. Казува му царскый-тъ челоуѣкъ: Господи, слѣзь докѣ не е умрѣло дѣте-то ми. Казува

му Исусъ: Иди си, сынъ ти е живъ. И повѣрува челоуѣкъ-тъ на рѣчь-тъ който му рече Исусъ, и отиваше си. И когато той вече слазѣше, срѣщнѣхъ го слугы-тъ му, и обадихъ му и казахъ: Сынъ ти е живъ. А той гы попыта, въ кой часъ му станъ по леко; и рекохъ му: Вчера по седмъ-тъ часа го остави трескъ-тъ. И тѣй разумъ баща-та че ^ѣтова станъ въ онзи часъ, въ който му рече Исусъ: Сынъ ти е живъ; и повѣрува той и всичъ кый-тъ му домъ. Това пакъ второ чудо стори Исусъ отъ какъ дойде изъ Іудеѣхъ въ Галилеѣхъ.

ГЛАВА 5.

1 Подиръ това ^ѣбѣше праздникъ Іудейскый, и възлѣзе Исусъ въ Іерусалимъ. 2 А въ Іерусалимъ ^ѣблизу до овчъ-тъ портъ има кѣпалня, която по Еврейскы ся нарича Вивесда, и има петъ притора. Въ тѣхъ лѣжехъ голѣмо множество болни, слѣпи, хроми, сухи, които чакахъ движеніе-то на водъ-тъ. Защото отъ врѣме на врѣме слѣзуваше ангелъ въ кѣпални-тъ, и размѣщаше водъ-тъ; и тѣй който влѣзѣше первъ слѣдъ размѣщаніе-то на водъ-тъ, здравъ бываше отъ какъвто болестъ и да бѣше боленъ. И тамо имаше нѣкой си челоуѣкъ боленъ отъ тридесетъ и осемъ години. Него видѣ Исусъ че лѣжи, и понеже знаеше че отъ много врѣме вече ^ѣболедува, казува му: Ищешь ли да оздравѣешь? Отговори му болный-тъ: Господи, нѣмамъ челоуѣкъ да мя тури въ кѣпални-тъ, когато ся размѣти вода-та; и когато азъ отхождамъ, другъ прѣди мене слѣзнува. Казува му Исусъ: Стани, ^ѣдигни одръ-тъ си, и ходи. И тозъ часъ челоуѣкъ-тъ оздравѣ, и задигнъ одръ-тъ си, и ходѣше: а тойзи день ^ѣбѣше сѣббота. И казувахъ Іудей-тъ на исцѣлѣный-тъ: Сѣббота е, ^ѣне ти е простено 11 да дигнешъ одръ-тъ си. Отговори имъ: Онзи който мя исцѣли, той ми рече: Дигни одръ-тъ си, и ходи. Попытахъ го: Кой е челоуѣкъ-тъ що ти рече: Дигни одръ-тъ си и ходи? А исцѣлѣный-тъ не знаеше кой е; защото Исусъ ся уклони, понеже имаше народъ много на това мѣсто. Подиръ това намѣрува го Исусъ въ храмъ-тъ, и рече му: Ето, сега станъ ты здравъ; ^ѣне согрѣшавай вече, да ти не стане нѣщо по зло. Отиде ^ѣпрочее челоуѣкъ-тъ и обади на Іудей-тъ че Исусъ е който го исцѣли. 16 И за това Іудей-тъ гоняхъ Исуса, и ищѣхъ да го убійтъ; защото правѣше

м Ст. 25.

ѣ Іов. 23; 12. Гл. 6; 38. 17; 4. 13; 30.

ѣ Мат. 9; 37. Лук. 10; 2.

ѣ Дан. 12; 3.

ѣ Ст. 29.

ѣ Гл. 17; 8. 1 Іоан. 4; 14.

м Мат. 13; 57. Мар. 6; 4. Лук.

4; 24.

м Гл. 2; 23. 3; 2.

ѣ Втор. 16; 16.

ѣ Гл. 2; 1. 11.

ѣ 1 Кор. 1; 22.

—

а Лев. 23; 2. Втор. 16; 1. Гл.

2; 13.

ѣ Неем. 3; 1. 12; 39.

ѣ Мар. 3; 6. Мар. 2; 11. Лук.

5; 24.

ѣ Гл. 9; 14.

ѣ Исх. 20; 10. Неем. 13; 19.

Іер. 17; 21 и др. Мат. 12;

2. Мар. 2; 24. 3; 4. Лук. 6;

2. 13; 14.

ѣ Мар. 12; 45. Гл. 8; 11.